(Kort bemærkning).

Åksel Pedersen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på kapitaliseringen og kom med en absolut skjult bemærkning. Han sagde overhovedet ikke »forvrøvlet«, men det var det, der blev tænkt meget højt om den argumentation, som føres fra anden side. Man kan jo gå den modsatte vej og sige, at alle faste udgifter er med til at nedsætte ejendomspriserne, for det må jo være ligegyldigt, om det er jordskatter, eller hvad det er. Hermed kommer vi faktisk ind på den teori, at det egentlig drejer sig om at få så mange faste udgifter som muligt, for dermed gør man ejendommene særdeles billige. Må jeg lige have lov at nævne, at inflationen burde nok også kunne styres på en anden måde, hvis ejendommene skulle være billigere. Jeg tror, det er alt for forenklet, det, hr. Bernhard Baunsgaard var fremme med her, og jeg kan slet ikke godtage argumentationen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af hr. Aksel Pedersens sidste bemærkninger kan jeg anbefale ham at læse den bog, som venstres tidligere økonomiminister, hr. Nyboe Andersen, har været med til at redigere. Der findes en udmærket gennemgang af, hvordan afskaffelse af grundskatter påvirker jordpriserne, og der står, at de stiger.

Jeg vil gøre hr. Ove Jensen opmærksom på, at i sp. 668 i Folketingstidende fra i år, fastslår hr. Ove Jensen klart, at fremskridtspartiets forslag vil være med til at fremme jordprisernes stigning, såfremt et flertal vedtager dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand *(Poul Dam):*

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om København kommunes styrelse.

(Lovforslag nr. L 126. Fremsat 25/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Med det foreliggende forslag til en ny styrelseslov for Københavns kommune imødekommes en række af de ønsker, som tidligere er fremsat her i folketinget i forbindelse med behandlingen af en folketingsbeslutning om kommunens styrelse, nemlig at man så vidt muligt skal se at give kommunen styrelsesregler svarende til de styrelsesregler, der gælder i landets øvrige kommuner. Det er på nær nogle enkelte undtagelser i det foreliggende forslag lykkedes, og jeg kan med det samme sige, at med den forenkling og præcisering og modernisering, der her har fundet sted, kan socialdemokratiet give sin tilslutning til hovedprincipperne i dette lovforslag, hvilket naturligvis ikke betyder, at vi ikke i udvalget kan finde en lang række ting, vi vil drøfte, og måske også kan nå frem til, at vi på visse punktet må foretage ændringer i forslaget.

Jeg vil godt her nævne nogle enkelte af de punkter, hvor forslaget adskiller sig fra den gældende almindelige kommunestyrelseslovgivning her i landet. Det første punkt, der er værd at nævne, er den regel, man har i den nye styrrelseslov og også i den gældende, at borgmestrene, når de udpeges til medlemmer af magistraten, udtræder af borgerrepræsentationen. Jeg tror i mange henseender at det er et ganske fornuftigt princip at markere det forsøg på at lave en ret klar adskillelse mellem den såkaldt lovgivende og den såkaldt udøvende funktion, og jeg mener, at Københavns kommune fortsat må have lov at opretholde dette princip.

Den anden og måske lidt mere grundlæggende forskel drejer sig om udvalgsstrukturen i landets øvrige kommuner og den udvalgsstruktur, man har i Københavns kommune. Mens man ude i landets kommuner har de såkaldte administrerende udvalg, har man i Københavns kommune nogle rådgivende udvalg, der nedsættes af borgerrepræsentationen og mere har en funktion, der ligner den funktion, som udvalg, der nedsættes her i folketinget, har.

Man kan selvfølgelig diskutere, hvilken af de udvalgsordninger der er bedst. Jeg føler mig forholdsvis overbevist om, at den udvalgsordning, der gælder i kommunerne ude i landet, i et vist omfang i hvert fald i de større kommuner, har overlevet sig selv. På den anden side er